TRANSFORMAREA
IMPRESIILOR

„Cele mai rele circumstanţe ale vieţii, situaţiile cele mai critice, întâmplările cele mai dificile, se dovedesc întotdeauna minunate pentru auto-descoperirea intimă".

Samael Aun Weor

IMPORTANŢA TRANSFORMĂRII

„Animalul intelectual vrea să înceteze să sufere, dar nu face nimic pentru a se schimba, nu luptă pentru a trece la un nivel superior al Fiinţei; atunci, cum se poate schimba?

Toate fenomenele sunt discontinue; dogma Evoluţiei nu serveşte la nimic, decât pentru a ne împotmoli. Eu cunosc mulţi pseudoesoterişti, oameni sinceri şi buni din fire, care sunt îmbuteliaţi în dogma Evoluţiei, care aşteaptă ca timpul să-i perfecţioneze şi trec milioane de ani şi nu se perfecţionează niciodată. De ce? Pentru că astfel de persoane nu fac nimic pentru a schimba nivelurile Fiinţei, rămân mereu pe aceeaşi treaptă. Prin urmare este necesar să trecem dincolo de Evoluţie şi să intrăm pe drumul revoluţionar, pe drumul Revoluţiei Conştiinţei sau a Dialecticii".

Samael Aun Weor: *„Revoluţia Dialecticii".*

Trebuie să înţelegem că important pentru noi este să reuşim să ne transformăm viaţa, şi aceasta este posibil dacă ne-o propunem în mod serios…

„Transformare" înseamnă că un lucru se schimbă într-un altul diferit. Este logic că totul este supus schimbărilor.

Există transformări foarte cunoscute ale materiei; nimeni nu ar

putea nega, de exemplu, că zahărul se transformă în alcool, că alcoolul, la rândul său, devine oţet prin acţiunea fermenţilor (aceasta este transformarea unei substanţe moleculare în altă substanţă moleculară). Se ştie, prin noua chimie a atomilor şi elementelor, faptul că radiul, de exemplu, se transformă lent în plumb.

Alchimiştii din Evul Mediu vorbeau de „transmutarea plumbului în aur". Însă, nu întotdeauna se refereau la chestiunea metalică, pur fizică. În mod normal voiau să indice transmutarea „plumbului personalităţii" în „aurul spiritului".

În Evanghelii, ideea „Omului pământesc", comparat cu o sămânţă capabilă de creştere, are aceeaşi semnificaţie. Cu toate acestea, este evident că dacă sămânţa nu moare, planta nu se naşte. În orice transformare există MOARTE şi NAŞTERE, sau MOARTE şi ÎNVIERE.

Omul este o maşinărie capabilă să transforme anumite alimente care ajung la el pentru a continua să trăiască.

Alimentele care pătrund în organismul nostru, se împart în trei

categorii. Primul tip de aliment îl putem denumi „mâncare". Fără îndoială, pentru alimentele care intră pe gură şi gura în sine, este un mijloc care permite transformarea acestor principii vitale. Mă refer la stomac. Dacă nu ar fi stomacul, nu ar fi posibilă transformarea primului tip de alimente.

Totuşi, alimentul care intră pe gură nu este cel mai important. Ştim bine cum se transformă alimentele prin intermediul digestiei; nu există nicio îndoială că, în ultimă sinteză, principiile vitale rămân depuse în sânge, care le conduce la toate organele corpului. Totuşi, cineva poate rămâne un anumit timp fără să mănânce. Mahatma Gandhi putea să rămână până la patruzeci de zile fără să mănânce, şi chiar mai mult: a ajuns până la două şi chiar trei luni fără să mănânce. Nu este, deci, alimentul cel mai important.

Al doilea tip de aliment este „PRANA", care intră odată cu oxigenul în interiorul corpului nostru fizic; este acela care intră pe

calea respiraţiei, şi indiscutabil, există un organ, sau organe speciale pentru transformarea alimentului care intră pe nas. Astfel deci, aerul, prin intermediul plămânilor, se transformă în oxigen, şi acest oxigen („PRANA”) se depune ulterior în întregul torent sanguin.

Este mai importantă respiraţia decât alimentul care intră pe gură şi merge la stomac, pentru că, aşa cum am spus deja, am putea rezista aproape o lună fără să mâncăm, dar nu am putea rămâne mult timp fără să respirăm.

În mod normal se poate rezista fără a respira un minut sau două, iar unii ajung până la trei. Am putea şi ajunge să rămânem fără să respirăm mai mult de patru minute (cu antrenament), dar incontestabil, mai mult de acest timp scurt, limitat, dacă nu respirăm, murim. Este deci mai importantă aşadar, cu adevărat, respiraţia decât hrana fizică.

Şi în cele din urmă, există un al treilea tip de aliment, care de fapt este şi mai important. Mă refer, în mod accentuat, la IMPRESII. Indiscutabil, noi nu am putea rezista nicio secundă în viaţă, dacă nu ar exista impresiile. Nu putem trăi, niciun moment, fără să primim impresii.

Ce este o „impresie”? Tot ceea ce am putea percepe, orice imagine, sunet, miros, senzaţie, gust, stimul etc., este o „impresie”. Toată această lume exterioară care ne înconjoară, noi o percepem prin intermediul diverselor „impresii” care pătrund prin simţuri.

Organismul nostru se hrăneşte, în mod deosebit, cu impresiile. Dacă aerul nu ar face o impresie în plămânii noştri şi în sângele nostru, nu am trăi; dacă mâncarea nu ar ajunge să impresioneze stomacul şi căile intestinale, de asemenea nu am putea trăi.

Astfel că impresiile sunt fundamentale. Din nefericire, spre deosebire de ceea ce se întâmplă cu mâncarea şi cu aerul pe care îl respirăm, nu avem un organ capabil să tRANSFORME impresiile, nu există un organ pentru digestia şi transformarea impresiilor.

Când mâncăm alimentul, atât de necesar pentru subzistenţa

noastră, acesta este transformat în toate acele elemente vitale, atât de indispensabile pentru existenţa noastră. Dacă un aliment, de exemplu, ar trece prin stomac şi nu s-ar transforma, organismul nu ar putea asimila principiile sale, vitaminele sale, proteinele sale; ar fi, pur şi simplu, o indigestie.

Dacă aerul care ne înconjoară, nu ar suferi o transformare înainte de a ajunge în sânge, ce s-ar întâmpla? Desigur am muri. Astfel că, aşa cum veţi înţelege, totul are nevoie să treacă printr-o TRANSFORMARE.

Este limpede că alimentele fizice se transformă, dar de ce nu există şi o transformare a impresiilor? Pentru scopul Naturii nu este deloc necesar ca „animalul intelectual" să-şi transforme impresiile. Totuşi, dacă vrem să încetăm să fim doar „animale intelectuale" şi să ne transformăm în adevăraţi „oameni", trebuie să învăţăm cum să transformăm impresiile, iar aceasta este posibil dacă se deţine cunoaşterea esoterică profundă, şi se înţelege motivul acestei necesităţi.

Majoritatea oamenilor, în domeniul vieţii practice, cred că această lume fizică le va da ceea ce îşi doresc, şi iată aici, stimaţii mei prieteni, o teribilă greşeală. Viaţa, în sine însăşi, este lipsită de sens transcendent şi este necesar să o transformăm în ceva superior. Totuşi, nu am putea să ne transformăm cu adevărat viaţa dacă nu transformăm impresiile.

În realitate nu există această chestiune a „vieţii externe". Ceea ce spunem acum este foarte revoluţionar, căci toată lumea crede că ceea ce este fizic este realul, dar dacă mergem puţin mai în profunzime, ceea ce percepem cu adevărat, în fiecare moment, sunt pur şi simplu impresiile.

Viaţa este o SUCCESIUNE DE IMPRESII, şi nu cum cred mulţi „ignoranţi instruiţi", un lucru solid, fizic, de tip exclusiv material. Realitatea vieţii pentru noi sunt impresiile.

Ideea pe care o enunţăm se dovedeşte desigur greu de captat. Este posibil ca dumneavoastră să aveţi siguranţa că viaţa pe care o aveţi există ca atare, şi nu sub formă de impresii. Suntem atât de sugestionaţi de lumea fizică, încât evident, oamenii gândesc astfel.

Persoana pe care o vedem aşezată, de exemplu, pe un scaun, acela care ne zâmbeşte mai încolo, copilul care se joacă cu bicicleta sa, pasărea care cântă veselă pe creangă etc., sunt pentru noi ceva real, nu-i aşa? Dar

5

dacă meditǎm profund la tot ceea ce vedem, ajungem la concluzia că ceea ce este real sunt impresiile. Acestea, cum am spus deja, ajung la minte prin intermediul ferestrelor celor cinci simţuri. Dacă nu am avea, de exemplu, ochi pentru a vedea, nici urechi pentru a auzi, nici simţ tactil pentru a atinge, nici miros pentru a mirosi, sau nici măcar gust pentru a savura alimentele care intră în organismul nostru, ar exista pentru noi ceea ce se cheamă „lume fizică”? Desigur că nu!

Toate întâmplările vieţii ajung la minte sub formă de impresii, toate evenimentele ajung la creier sub formă de impresii. Bucuria, tristeţea, speranţa, disperarea, problemele, preocupările etc., ajung la minte sub formă de impresii. Orice circumstanţă, orice eveniment, oricât de nesemnificativ ar fi, întotdeauna ajunge la Minte sub formă de impresii.

6

CONSECINŢE ALE NETRANSFORMĂRII

„Oamenii au devenit maliţioşi, bănuitori, neîncrezători, vicleni, perverşi; acum nimeni nu mai crede în nimeni; se inventează zilnic noi condiţii, certificate, restricţii de tot felul, documente, împuterniciri etc., şi oricum, nimic din acestea nu mai foloseşte, şmecherii îşi bat joc de aceste prostii: nu plătesc, se sustrag legii chiar dacă trebuie să ajungă la închisoare.

Nicio ocupaţie nu aduce fericire, simţul adevăratei iubiri s-a pierdut iar oamenii se căsătoresc azi şi divorţează mâine.

Unitatea căminelor s-a pierdut în mod lamentabil, ruşinea

organică nu mai există, lesbianismul şi homosexualitatea au devenit mai obişnuite decât spălatul pe mâini.

Să ştim ceva despre toate acestea, să încercăm să cunoaştem cauza atâtor putreziciuni, să investigăm, să căutăm, este cu siguranţă ceea ce ne propunem în această carte".

Samael Aun Weor: *„Marea Rebeliune".*

Întrucât din nefericire nu dispunem de un organ capabil de „a transforma" sau „digera" impresii, acestea se transformă în „agregate psihice", adică în „Euri". Dacă nu „transformăm" impresia negativă pe care o primim, de exemplu, de la cineva care ne insultă, atunci acea impresie se transformă, în interiorul nostru, într-un „Eu" de răzbunare. Dacă nu „transformăm" impresia pe care ne-o produce un pahar cu vin, evident acea impresie se transformă într-un „Eu" al beţiei. Dacă nu „transformăm" impresia pe care ne-o provoacă o persoană de sex opus, incontestabil că aceasta se va transforma într-un „Eu" de desfrâu. Dacă nu „transformăm" impresia care ajunge la minte, relaţionată cu o avere, fără îndoială acea impresie se poate transforma într-un „Eu" de lăcomie.

Să presupunem că un individ, de exemplu, vede o femeie provocatoare şi nu îşi transformă impresiile. Rezultatul va fi că acestea vor implica în el o dorinţă de a o poseda. O astfel de dorinţă e un fel de rezultat mecanic al impresiei primite, şi se cristalizează în psihicul nostru sub formă de „element inuman", într-un nou „Eu" de tip desfrânat, care se adaugă la suma deja existentă de „elemente inumane" care, în totalitatea lor, constituie EGOUL, „Eul însumi", „Sinele însuşi".

În noi există mânie, lăcomie, desfrâu, invidie, orgoliu, lene şi gurmandism.

7

Mânie, de ce? Pentru că multe impresii au ajuns la noi, în

interiorul nostru, şi niciodată nu le-am transformat. Rezultatul mecanic al acestor impresii, a fost mânia, au fost „Eurile" ce trăiesc în psihicul nostru şi care în mod constant ne fac să simţim furie.

Lăcomie? Fără îndoială multe lucruri au trezit în noi lăcomia: banii, bijuteriile, lucrurile materiale de tot felul etc. Acele obiecte au ajuns la noi sub formă de impresii. Noi am comis greşeala de a nu fi transformat acele impresii în ceva diferit: într-o admiraţie pentru frumuseţe, sau în altruism, sau în bucurie pentru binele altuia etc… Firește astfel impresii netransformate s-au transformat în „Euri" de lăcomie pe care acum le purtăm în interiorul nostru.

În ce priveşte desfrâul, de-a lungul vieţii noastre, a ajuns treptat sub formă de impresii, să producă în interiorul minţii noastre reacţii de tip desfrânat. Întrucât noi nu am transformat acele unde de desfrâu, acele vibraţii morbide, acel erotism nesănătos (greşit înţeles, căci înţeles bine erotismul este sănătos), rezultatul nu s-a lăsat aşteptat: s-au născut treptat noi „Euri" în interiorul psihicului nostru, cu trăsături evident morbide.

Astfel că în prezent trebuie să lucrăm asupra impresiilor pe care le avem în interiorul nostru şi asupra rezultatelor lor mecanice. În interior avem impresii de mânie, de desfrâu, de invidie, de orgoliu, de lene, de gurmandism şi multe alte „buruieni". Avem de asemenea în interior rezultatele mecanice ale acelor impresii: o mulţime de „Euri" certăreţe şi gălăgioase pe care acum trebuie să le înţelegem şi să le eliminăm.

Toată munca asupra vieţii noastre, se referă la a şti să transformăm impresiile şi a şti să eliminăm rezultatele mecanice pe care acestea le-au produs în trecut…

8

CE SĂ FACEM PENTRU A TRANSFORMA O IMPRESIE

„Dacă o persoană este disperată din cauza vreunei probleme sentimentale, economice sau politice, în mod evident a uitat de sine

însăşi…

Acea persoană, dacă se opreşte o clipă, dacă observă situaţia şi încearcă să-şi amintească de sine însăşi şi apoi se străduieşte să înţeleagă sensul atitudinii sale; dacă reflectează puţin, dacă se gândeşte că totul trece, că viaţa este iluzorie, trecătoare, şi că moartea reduce la cenuşă toate deşertăciunile lumii…

Dacă înţelege că problema sa, în fond, nu e decât un «foc de paie», o flăcăraie care repede se stinge, va vedea deodată cu uimire că totul s-a schimbat…

Transformarea reacţiilor mecanice este posibilă cu ajutorul confruntării logice şi al auto-reflecţiei intime a Fiinţei…"

Samael Aun Weor: „*Psihologie Revoluţionară*".

După cum am văzut, a nu transforma impresiile echivalează cu a crea „Euri". Nu numai că avem „Eurile" pe care le avem, cele pe care le aducem din existenţele anterioare, ci, ceea ce este mai rău: creăm în fiecare zi noi „Euri", şi acest fapt este lamentabil.

Să încetăm să mai creăm „Euri", este indispensabil. Acest lucru este posibil, doar „digerând", „transformând" impresiile. Şi cum să le „digerăm"? În ce fel? Cum să le transformăm în ceva diferit? Ar fi posibil acest lucru? Da, este posibil! Cum? Prin intermediul Conştiinţei. Dacă punem între impresii şi minte ceea ce se cheamă „Conştiinţă", impresiile se „transformă".

În mod normal, impresiile rănesc mintea iar atunci mintea reacţionează împotriva impactului provenit din lumea exterioară: dacă suntem loviţi, lovim; dacă suntem insultaţi, insultăm; dacă suntem îndemnaţi să bem, bem etc.; întotdeauna mintea reacţionează împotriva impacturilor provenite din lumea exterioară. Trebuie să evităm astfel de reacţii, iar acest lucru ar fi posibil, numai interpunând Conştiinţa între minte şi impresii.

Ar fi vreun mod, vreo tehnică, vreo practică ce să permită să utilizăm Conştiinţa pentru a o interpune între impresii şi Minte? Există vreo cheie care să ne permită să folosim Conştiinţa în acel mod, încât

să fie Conştiinţa cea care primeşte impresiile şi nu mintea? Pentru că atunci când Conştiinţa primeşte impresiile, le „digeră", inevitabil, le transformă în ceva diferit;

9

dar când nu este Conştiinţa cea care primeşte impresiile, ci mintea, atunci se întâmplă că mintea, şi toate „Eurile" care se află în ea, reacţionează împotriva impacturilor provenite din lumea exterioară, reacţionează în mod violent, în mod mecanic.

Cum să folosim, deci, Conştiinţa? Cum să o folosim, în ce mod, pentru ca să fie ea, şi nimic altceva decât ea, cea care să primească impresiile şi să le transforme? Vă voi spune cheia, foarte simplă: NICIODATĂ SĂ NU UITĂM DE NOI ÎNŞINE, DE PROPRIA NOASTRĂ FIINŢĂ.

Pentru că dacă cineva uită de propria sa Fiinţă Interioară în prezenţa cuiva care insultă, sfârşeşte insultând; dacă cineva uită de sine însuşi, de propria sa Fiinţă în prezenţa unui pahar de vin, sfârşeşte beat; dacă cineva uită de sine însuşi, de propria sa Fiinţă în prezenţa unei persoane de sex opus, termină fornicând.

Când cineva învaţă să trăiască în stare de ALERTĂ PERCEPŢIE, de ALERTĂ NOUTATE; când cineva îşi aminteşte de sine însuşi clipă de clipă, moment de moment; când cineva niciodată nu uită de sine, fără îndoială devine tot mai conştient. Dacă cineva nu uită de sine în prezenţa cuiva care insultă, dacă cineva nu uită de propria sa Fiinţă, atunci transformă acele impresii perverse într-o forţă diferită.

Dacă cineva nu uită de sine însuşi în prezenţa unui pahar de vin, transformă acea impresie, acea „energie" numită HIDROGEN-48 în ceva mai subtil, într-un HIDROGEN-24. Dacă cineva nu uită de sine în prezenţa unei mari sume de bani, transformă acea impresie, pe rând, în HIDROGENI-24, 12 şi 6.

Astfel că, A NU UITA DE NOI ÎNŞINE este cheia care ne permite să mânuim în mod inteligent Conştiinţa. Când cineva nu uită de sine însuşi interpune, între minte şi impresii, ceea ce se numeşte „Conştiinţă".

Frumos este să fie Conştiinţa cea care primeşte impresiile ce vin din lumea exterioară, deoarece Conştiinţa le poate transforma în ceva diferit: în elemente creatoare, în elemente superlative ale Fiinţei, în forţe diamantine ce servesc pentru dezvoltarea „Chakrelor", în multiple forţe care folosesc pentru dezvoltarea anumitor puteri ce există în constituţia noastră internă.

Este necesar, deci, să ştim că toate „Eurile" pe care le avem în prezent, sunt rezultatul impresiilor NEDIGERATE, NETRANSFORMATE, iar acest fapt este lamentabil.

Din nefericire, oamenii nu îşi amintesc de ei înşişi niciodată; de aceea impresiile ajung la Mintea noastră şi rămân aşa, fără a fi transformate

deloc, dând naştere (cum este firesc) „agregatelor psihice", „Eurilor". Cineva şi-ar putea oferi luxul de a dizolva toate „Eurile", dar dacă uită de sine însuşi, creează din nou „Euri" noi (aici este problema gravă).

Amintirea de sine însuşi, este ceva interesant. Când cineva îşi aminteşte de sine, produce forţe diferite de cele ale semenilor săi: forţe distincte, forţe care îl fac un individ complet diferit de ceilalţi. Se dovedeşte interesant să ştim, deci, că cei care creează astfel de forţe sunt diferiţi, că până şi forţele lor vitale sunt diferite. Dacă am pune doi subiecţi într-un loc neprimitor, cu o alimentaţie proastă, o atmosferă neplăcută etc., unul, care niciodată nu-şi aminteşte de sine însuşi, care trăieşte o viaţă mecanică, şi celălalt, care mereu îşi aminteşte de sine, clipă de clipă, care niciodată nu uită de propria Fiinţă Intimă, puteţi fi absolut siguri că primul va muri curând şi că al doilea va trăi în ciuda mediului neprimitor, pentru că este înconjurat de forţe diferite de cele ale celorlalţi…

Toată problema eliberării se bazează pe transformare iar transformarea are ca bază sacrificiul. Dacă observăm de exemplu un ou (fie el de şarpe sau de pasăre), vedem acolo posibilităţi latente, susceptibile de dezvoltare. Astfel de posibilităţi devin fapte prin

intermediul transformării. Focul din cămin, acela care ne încălzeşte în timpul zilelor de iarnă, este rezultatul transformării. Digestia, în noi, este un întreg proces de transformare prin intermediul căruia este posibil să existăm. Transformarea aerului în interiorul plămânilor, este un alt proces de transformare, iar **dacă vrem să ne transformăm din punct de vedere psihologic, trebuie să transformăm de asemenea impresiile**, adică, să transformăm al treilea tip de alimente.

Repet: toate evenimentele vieţii care ajung la minte, vin sub formă de impresii. Aceste paragrafe pe care dumneavoastră le citiţi cu răbdare, cum ajung la voi? Este evident că sub formă de impresii, şi ce trebuie să faceţi pentru a le transforma în mod corect? Nu trebuie să uitaţi de voi înşivă; să nu uitaţi de propria voastră Fiinţă; astfel veţi întări aspiraţia de a ajunge la ea.

Acela care ascultă cuvântul şi nu îl pune în practică, este asemănător cu omul care se priveşte într-o oglindă şi apoi întoarce spatele şi pleacă. Nu este suficient să ascultăm cuvântul; trebuie să-l transformăm; acest lucru este fundamental.

Să observe cititorul cât de important este acest eveniment care se numeşte „IMPRESII"! Nu putem trăi nicio secundă fără impresii, nicio fracţiune de secundă.

11

Deci, în acest caz, merită osteneala de a le transforma în ceva diferit: în puteri, în lumină, în foc, în armonie, în frumuseţe… Dar, dacă nu le transformăm, repet, se transformă, pur şi simplu, în noi „agregate psihice", în noi „Euri"…

Este necesar să fim mai reflexivi. Ce suntem noi, cu adevărat? Aşa cum suntem, fără „a transforma" impresiile, creând noi „Euri" clipă de clipă, moment de moment, nu suntem decât nişte simple maşini, controlate de „agregatele psihice".

Trăim într-o lume cu o activitate intensă, unde toţi cred că FAC şi NIMENI NU FACE NIMIC: totul ni se în TÂMPLĂ, ca atunci când plouă, ca atunci când tună. De ce? Pur şi simplu pentru că nu avem Fiinţa încarnată. Doar Fiinţa poate să facă; ea FACE şi adevăratul om

este Fiinţa; dar dacă maşina acţionează, acţionează ceva care nu este Fiinţa: acţionează un robot programat cu un calculator minunat ce se numeşte „creier", acţionează în mod mecanic. NU FACE, ACŢIONEAZĂ (un lucru este A FACE şi altul este A ACŢIONA). Orice maşină acţionează, se mişcă, merge, îşi îndeplineşte funcţiile, pentru că este maşină şi este programată să-şi îndeplinească funcţiile, dar A FACE este ceva distinct: numai Omul poate să facă iar Omul adevărat este Fiinţa. Să se facă diferenţa între Omul adevărat, care este Fiinţa, şi maşina (maşina nu este Fiinţa).

„Animalul intelectual" este un robot programat iar creierul său este un calculator minunat, un calculator care se susţine pe el însuşi, un calculator care calculează matematic, cu mare precizie; un calculator care înregistrează undele vizuale şi undele sonore, care înregistrează exteriorul şi interiorul, care se alimentează singur. Este un calculator „de calitatea întâi", minunat, dar este atât şi nimic mai mult decât: un calculator.

După acest calculator vine organismul fizic iar calculatorul îl foloseşte pentru a merge şi a veni etc. Acest calculator se află în mâinile Egoului, nu ale Fiinţei, iar Egoul este rezultatul multor impresii „nedigerate". Atunci ceea ce acţionează aici, în această lume dureroasă în care trăim, este o maşină dotată cu un mare calculator. Aici nu acţionează Fiinţa, ci maşina. Putem spune că maşina este umană, iar Fiinţa este Fiinţa.

Ce este, cu adevărat, ceea ce numim „viaţă"? Cu siguranţă, este ca un film. Da, şi când vine ceasul morţii, ne întoarcem la punctul de plecare al acelui film şi îl ducem cu noi în Eternitate. La întoarcere, revenind cu acest Ego, ne întoarcem cu filmul nostru. Restructurându-ne cu nou organism, ne proiectăm din nou filmul pe ecranul existenţei. Şi ce proiectăm? Viaţa noastră. Care? Cea dintotdeauna, aceeaşi pe care am avut-o în

existenţa anterioară; adică, repetăm ceea ce am făcut în existenţa trecută şi în existenţele anterioare. Tot ceea ce proiectăm, de

fapt este programat, de la naştere, în creier.

Astfel încât suntem ROBOŢI PROGRAMAŢI; Fiinţa nu intervine deloc în toată această tragedie, ea nu se amestecă în aceste chestiuni. Fiinţa fiecăruia dintre noi se mişcă liber în „Calea Lactee".

Există şi trăiesc aici, în această „Vale" dureroasă a vieţii, o grămadă de umbre, înzestrate cu organisme fizice. Şi ce FAC acele organisme? Nimic! Se mişcă în mod mecanic, în acord cu programul care a fost stocat în creier (nu spun doar în creierul fizic, ci în cei trei creieri: în cel Intelectual, în cel Emoţional şi în cel Motor). Iar Fiinţa, ce face în timp ce noi suntem aici, suferind, plângând, muncind pentru a avea cu ce plăti chiria, cu ce cumpăra o haină etc.? Ea trăieşte fericită în „Calea Lactee", se mişcă liber în „Calea Lactee". Atunci, ce este această existenţă chinuitoare pe care noi o ducem? Pură iluzie, ceva zadarnic! Pe bună dreptate spun hinduşii că această lume este doar „MAYA", că această lume este iluzorie, că nu are nicio valoare.

Avem nevoie să avem o existenţă reală, pentru că încă nu o avem. Poate amabilul cititor să se laude că are o existenţă reală? Pentru a o avea trebuie să încetăm să mai fim roboţi, şi putem să nu mai fim eliminând toate „agregatele psihice", aceasta este evident.

Totuşi a şti că trebuie să eliminăm „agregatele psihice", nu este totul; trebuie SA ÎNCETĂM SĂ MAI CREĂM NOI AGREGATE şi zilnic le creăm, atunci când „nu transformăm" impresiile. Trebuie „să digerăm" impresiile, să le transformăm în forţe diferite pentru a nu crea noi „Euri".

De asemenea avem nevoie să „transformăm" vechile impresii, cele care au dat naştere „Eurilor" pe care le avem în prezent, iar acest lucru este posibil cu ajutorul AUTO-REFLECŢIEI. Când cineva „transformă" vechile impresii care sunt adunate în cei cinci cilindri ai maşinii (sub formă de obiceiuri, emoţii inferioare, gânduri negative, instincte depravate, abuzuri sexuale etc.), atunci dezintegrează acele „elemente inumane".

13

PRIMUL ŞOC CONŞTIENT

„La reuniuni am văzut cum se rănesc fraţii unii pe alţii: unul spune un cuvânt, iar cel care se simte vizat reacţionează violent, spunând unul şi mai rău. Uneori ceea ce spun nu este prea nepoliticos, ci subtil, decent şi însoţit de zâmbet, dar în fond poartă VENINUL îngrozitor al reacţiei violente.

NU EXISTĂ IUBIRE ÎNTRE FRAŢI, au uitat de propria lor Fiinţă, şi trăiesc doar în lumea EGOULUI, în lumea reacţiilor. Când cineva uită de propria sa Fiinţă, reacţionează în mod vehement. Dacă cineva uită de propria sa Fiinţă în prezenţa unei sticle de vin, se îmbată; dacă cineva uită de propria sa Fiinţă în prezenţa unei persoane de sex opus, fornică; dacă cineva uită de propria sa Fiinţă Interioară Profundă în prezenţa cuiva care insultă, sfârşeşte prin a insulta.

Cel mai grav lucru în viaţă este a uita de sine însuşi. Astfel că este necesar să transformăm impresiile, iar aceasta este posibil doar INTERPUNÂND FIINŢA între diversele vibraţii ale lumii exterioare şi minte. Când cineva interpune între impresii şi minte ceea ce se cheamă CONŞTIINŢĂ, este evident că impresiile se transformă în FORŢE ŞI PUTERI DE ORDIN SUPERIOR.

Este foarte uşor să interpunem Conştiinţa între impresii şi minte. Pentru a primi impresiile cu Conştiinţa, şi nu cu mintea, este necesar doar SA NU UITĂM DE NOI ÎNŞINE într-un moment dat. Dacă într-un moment oarecare cineva ne spune ceva care ne răneşte amorul propriu, orgoliul, îngâmfarea etc., în acele clipe doar FIINŢA trebuie să se afle în noi; trebuie să fim CONCENTRAŢI asupra FIINŢEI; pentru ca să fie FIINŢA, Conştiinţa Superlativă a FIINŢEI, cea care primeşte impresiile şi le digeră în mod corect. Astfel se evită îngrozitoarele reacţii pe care toţi, şi unii şi alţii, le au în faţa impacturilor ce provin din lumea exterioară. În acest fel se transformă complet impresiile, şi o dată transformate, ne dezvoltă în mod minunat".

Samael Aun Weor: *Conf. „Cuvântul şi Impresiile".*

Răbdătorii noştri cititori trebuie să ştie că această importantă

problemă a transformării impresiilor noi am numit-o şi „PRIMUL ŞOC CONŞTIENT”.

„ŞOCUL” se relaţionează cu acele impresii care sunt tot ceea ce cu

noaştem din lumea exterioară, tot ceea ce primim şi pe care le considerăm ca şi cum ar fi adevăratele lucruri, adevăratele persoane.

Avem nevoie, deci, să ne transformăm viaţa, iar aceasta este INTERNĂ. Dorind să transformăm aceste aspecte psihologice ale vieţii noastre, evident trebuie să lucrăm asupra impresiilor…

De ce numim noi munca asupra transformării impresiilor, „PRIMUL ŞOC CONŞTIENT”? Dintr-un singur motiv: pentru că, pur şi simplu, este ceva ce nicidecum nu am putea realiza în mod pur mecanic. Aceasta nu are loc niciodată în mod mecanic, este nevoie de un efort autoconştient.

Este limpede că un aspirant gnostic care începe să înţeleagă acest gen de muncă, în mod evident, din acest motiv, începe de asemenea să înceteze să fie un om mecanic, ce serveşte exclusiv intereselor Naturii; o creatură complet adormită, care pur şi simplu nu este mai mult decât un „angajat” al Naturii, pentru scopurile economice ale acesteia, care nu servesc, în niciun chip, intereselor propriei noastre Auto-Realizări Intime.

Dacă dumneavoastră începeţi acum să înţelegeţi semnificaţia a tot ceea ce predăm aici; dacă vă gândiţi acum la semnificaţia a tot ceea ce sunteţi învăţaţi să faceţi pe calea efortului propriu (începând cu OBSERVAREA DE SINE), veţi vedea, fără îndoială, că latura practică a muncii esoterice, se relaţionează în întregime cu transformarea impresiilor şi cu ceea ce rezultă, firește, din acestea.

Munca, de exemplu, asupra emoţiilor negative, asupra stărilor sufleteşti supărătoare, asupra chestiunii acesteia a IDENTIFICĂRII, asupra autoconsideraţiei, asupra „EURILOR SUCCESIVE”, asupra auto-justificării, asupra dezvinovăţirii şi asupra stărilor inconştiente în care ne aflăm, se relaţionează în totalitate cu transformarea

impresiilor şi ceea ce rezultă din aceasta.

Vreau ca dumneavoastră să reflectaţi profund la aceasta, să înţelegeţi ceea ce este „PRIMUL ŞOC CONŞTIENT". Este necesar să creăm un INSTRUMENT DE SCHIMB în locul de intrare a impresiilor. (Nu uitaţi aceasta!)

Dacă prin înţelegerea tuturor acestora dumneavoastră puteţi accepta VIAŢA CA O MUNCĂ REALMENTE ESOTERICĂ, atunci vă veţi afla într-o stare permanentă de AMINTIRE DE SINE. Această stare de Conştiinţă de Voi înşivă, vă va duce pe terenul viu al transformării impresiilor, şi astfel, bineînţeles, pe cel al unei vieţi diferite, adică, deja viaţa nu va mai acţiona asupra voastră cum o făcea înainte; veţi începe să gândiţi şi

să înţelegeţi într-un mod nou, şi acesta este începutul, desigur, al propriei voastre transformări.

Atâta timp cât veţi continua să gândiţi în acelaşi mod, să priviţi viaţa în acelaşi fel, este clar că nu va exista nicio schimbare în dumneavoastră…

A transforma impresiile vieţii, înseamnă a ne transforma noi înşine, dragii mei prieteni, şi doar un mod de a gândi complet nou, ar putea face aceasta. Toată această muncă, deci, se îndreaptă spre un mod radical de transformare. Dacă cineva nu se transformă, nu obţine nimic.

Veţi înţelege dumneavoastră că viaţa ne cere în mod continuu să reacţionăm. Toate aceste reacţii formează viaţa noastră personală. A ne schimba viaţa, nu înseamnă să schimbăm doar circumstanţele externe, înseamnă să schimbăm efectiv propriile reacţii. Dar dacă nu vedem că viaţa exterioară ajunge la noi ca simple impresii care ne obligă neîncetat să reacţionăm într-un mod, să zicem, mai mult sau mai puţin stereotip, nu vom vedea unde începe punctul care realmente face posibilă schimbarea, şi unde este posibil să lucrăm.

Reacţiile, care formează viaţa noastră personală, sunt aproape toate de tip negativ. Atunci şi viaţa noastră va fi negativă, nu va fi decât

o serie succesivă de reacţii negative, care au loc ca un răspuns neîncetat la impresiile care ajung la minte. Apoi sarcina noastră constă în a transforma impresiile vieţii, astfel încât să nu provoace acest tip de reacţii negative cu care suntem atât de obişnuiţi. Dar, pentru a reuşi acest lucru, este necesar să ne AUTO-OBSERVĂM clipă de clipă, moment de moment. Astfel impresiile nu ajung într-un mod mecanic; aceasta echivalează cu a începe să trăim mai conştient.

Un individ îşi poate permite, îşi poate oferi luxul ca impresiile să ajungă la el în mod mecanic, dar dacă cineva nu face o astfel de greşeală, dacă îşi transformă impresiile, atunci începe să trăiască în mod conştient.

De aceea se spune că acesta este „PRIMUL ŞOC CONŞTIENT". PRIMUL ŞOC CONŞTIENT constă, deci, în transformarea impresiilor ce ajung la minte.

Dacă cineva reuşeşte să transforme impresiile care ajung la minte, în momentul precis al intrării lor, oricând se poate lucra asupra rezultatului acestora. Este clar că, transformându-le, evităm ca ele să-şi producă efectele mecanice, care întotdeauna obişnuiesc să fie dezastruoase în interiorul psihicului nostru.

16

EXEMPLE DIN VIAŢA PRACTICĂ

„Cu scopul de a simplifica puţin toată această chestiune, vă voi da un exemplu: dacă aruncăm o piatră într-un lac cristalin, vedem că se produce o reacţie sub forma unor unde care pornesc din centru spre margine, nu-i aşa? Aplicaţi acest exemplu la minte. Imaginaţi-v-o ca un lac; deodată apare imaginea unei persoane; această imagine este ca piatra din exemplul nostru: ajunge în lacul minţii şi atunci mintea reacţionează. Dacă dumneavoastră aruncaţi o minge spre un perete, peretele primeşte impresia şi urmează reacţia, care constă în faptul că mingea se întoarce în mod mecanic la cel care a aruncat-o".

Samael Aun Weor: „*Revoluţia Dialecticii*”.

Există impresii care nu sunt foarte plăcute, de exemplu, calomnia sau cuvintele cuiva care insultă, dar dacă cineva este capabil să transforme impresiile pe care i le produc astfel de cuvinte, atunci acestea rămân ca un cec fără acoperire.

Cu siguranţă, cuvintele cuiva care insultă nu au mai mare valoare decât cea pe care le-o acordă cel insultat. Dacă cel insultat nu le dă nicio importanţă acelor cuvinte, ele rămân fără valoare. Când cineva înţelege acest lucru, transformă acele impresii în ceva diferit: în iubire, în compasiune, în toleranţă pentru cel care a insultat etc.

Avem nevoie, prin urmare, să transformăm neîncetat impresiile; nu doar cele prezente, ci şi cele trecute. În interiorul nostru există multe impresii pe care am comis greşeala, în trecut, de a nu le transforma, şi multe rezultate mecanice ale acestora, care sunt acele „Euri” pe care acum trebuie să le dezintegrăm pentru ca să rămână conştiinţa liberă şi trezită.

Când există, de exemplu, orgoliu, acesta are la bază ignoranţa. De ce anume poate fi orgolioasă o persoană? De poziţia sa socială, de banii săi, de ce? Dacă acea persoană analizează în profunzime acest lucru şi înţelege că banii şi poziţia socială nu sunt decât impresii interne ale minţii, atunci orgoliul de sine însuşi cade şi se naşte într-un mod foarte natural umilinţa.

Dacă, de exemplu, o imagine a unei femei desfrânate ajunge la minte, sau apare în ea, noi am putea transforma acea impresie de desfrâu prin intermediul înţelegerii. Ar fi suficient să ne gândim la faptul că respectiva imagine este trecătoare, că acea frumuseţe este iluzorie; dacă ne-am aminti, pentru câteva clipe, că acea femeie trebuie să moară şi că trupul său va

deveni praf în cimitir, dacă am vedea cu imaginaţia corpul său în

stare de dezintegrare înăuntrul mormântului, acest lucru ar fi mai mult decât suficient pentru a transforma acea impresie de desfrâu în castitate. Astfel, transformând-o, nu ar mai apărea în psihic alte „Euri" de desfrâu.

Dacă cineva ne laudă, de exemplu, cum să transformăm noi vanitatea pe care acel adulator ar putea-o provoca în noi? Prin intermediul înţelegerii! Când cineva înţelege cu adevărat că nu este mai mult decât o creatură infimă într-un colţ al Universului, transformă de fapt acele impresii de laudă sau de linguşire, în ceva diferit. Ştim deja că planeta noastră Pământ este un grăunte de nisip în spaţiu. Să ne gândim la Galaxia în care trăim, formată din milioane de lumi… Ce este Pământul? Este o biată particulă de praf în acel Infinit. Iar noi? Microorganisme în interiorul acelei particule… Şi atunci?… Firește, prieteni, aceste reflecţii ne fac să transformăm impresiile ce se relaţionează cu linguşirea, adularea, şi să nu sfârşim reacţionând prin vanitate sau orgoliu.

Odinioară, când am avut corpul fizic al lui Tomás de Kempis, am scris într-o operă numită „Imitaţia lui Cristos", următoarea frază: „Nu sunt mai mult pentru că sunt lăudat, nici mai puţin pentru că sunt condamnat, pentru că întotdeauna sunt ceea ce sunt". Este limpede că totul are dublul său aspect: lauda şi dispreţul, victoria şi înfrângerea; dar nu trebuie să ne identificăm cu niciunul din aceste două aspecte, ci mai degrabă să învăţăm să vedem viaţa în mod integral, unitotal. În acest fel vom evita multe deziluzii, multe frustrări, multe decepţii…

Aşadar, cu cât reflectăm mai mult la toate acestea, vedem tot mai mult necesitatea unei transformări complete a impresiilor.

Cred că dragul nostru cititor va înţelege treptat că lumea exterioară nu este atât de exterioară pe cât se crede în mod obişnuit, ci mai curând interioară. Tot ceea ce ajunge la noi din lume nu sunt decât impresii interne. Nimeni nu ar putea introduce un copac în interiorul minţii sale, sau un scaun, sau o casă, sau un palat, sau o piatră. În mintea noastră toate sunt impresii ale unei lumi pe care o numim „exterioară", dar care în realitate nu este atât de exterioară pe cât se crede.

Astfel că, dacă nu lucrăm asupra interiorului, mergem pe

drumul greşelii şi niciodată nu ne vom schimba viaţa. Dacă vrem să fim diferiţi, trebuie să ne transformăm integral, iar dacă vrem să ne transformăm, trebuie să începem cu transformarea impresiilor. Aici se află cheia transformării radicale a individului.